

Honza Noha zahrál i na nohu

Napsal uživatel Džexna

Pondělí, 02 Listopad 2009 23:10

Jsou mezi námi tací, a jistě jich není mnoho, jejichž narození je rodiči oslaveno básní. Patří mezi ně bubeník a zpěvák **Honza Noha** a tím šťastným veršujícím rodičem se stal 27. července 1959 básník Jan Noha. Něžnými veršiky přivítal na svět Jana, Honzu, Honzíka, Honzíčka a už tehdy se ptal se, čím asi jednou synek bude? A my víme, že se Honza Noha stal jedním z nejlepších a nejvyhledávanějších hráčů na bicí naší hudební scény. Spoluhrač mnoha špičkových muzikantů (bratr Jakub Noha, Vladimír

Padrůnek, Zdeněk Zdeněk, Vladimír Mišík, bratři Ebenové atd.), dlouholetý bubeník Noha bandu či liberecké skupiny Jarret a vyhledávaný studiový hráč, jehož jméno čteme na mnoha albech různých žánrů minulosti i současnosti.

Oslavit kulaté narozeniny muzikanta jeho vlastním koncertem už bývá častější. Nápad upravit Honzovi Nohovi oslavu padesátin se zrodil v hlavách členů skupiny **Bezefšeho**, které je Honza od roku 2006 členem. Že je o 20 let starší než jeho spoluhrači mě vlastně nikdy nenapadlo. Tak mezi ně generačně zapadl. Zorganizování celé akce ocenili i kapelníci skupin

Botafogo

a

Professor,

v nichž Honza také hraje a zpívá. Na oslavu přijali pozvání a tak nás, gratulanty v hledišti, v sobotu, 10. října, v pražském Divadle Za plotem, čekal tříhodinový proud žánrově pestré hudby a příjemné zábavy. A zatímco se na pódiu kapely střídaly, Honza Noha zůstával a jen přecházel od jedné bicí soupravy ke druhé, či třetí. Svůj sváteční den oslavil prací a jak je pro něj charakteristické, s radostným úsměvem na tváři.

Báseň Jana Nohy st. v přednesu Hanky Jansové zazněla na úvod programu. „*Můj čas je pouhopouhé prozatím ...*“,

píseň z televizního seriálu Sanitka z roku 1984 symbolicky otevřela hudební část koncertu. Ne náhodou, i na této nahrávce bratří

[ORMů](#)

se Honza Noha podílel. Milým překvapením, i když příznejme, očekávaným a zcela pochopitelným, bylo společné vystoupení bratrské zpívající dvojice Jakuba a Honzy Nohových. Několika písněmi připomněli společnou éru v Noha bandu i hity jako

Motýlí hra

Honza Noha zahrál i na nohu

Napsal uživatel Džexna
Pondělí, 02 Listopad 2009 23:10

či

[Zvěrokruh](#)

. Poslední jmenovanou píseň znáte v podání Jarretu, zde si ji pro zajímavost poslechněte na nahrávce z roku 2001 od Jakuba.

Jakubovo naléhavé, až žíly rvoucí nasazení ve zpěvu vystřídaly houpavé rytmy příjemných „sambiček“ skupiny **Botafogo** zpívajícího Jana Jiráň. Botafogo portugalsky znamená Ten, co nese oheň a jak řekl Jan Jiráň, hodí se přesně na věčně usměvavého Honzu, který „si v sobě nosí sluníčko a nikdy v něm neprší“. Jiráň prokládal písně veselými historkami a zážitky z cest, ve kterých figuroval i oslavenec, se kterým se poznal před třiceti lety v AUSu (pro nepamětníky v Armádním uměleckém souboru). Osvětlil i historii soutěže „o nejhnusnější dárek k narozeninám“, jíž se jako mladíci bavili. Jiráň v té době tvořil folkové duo s hereckým kolegou Martinem Stropnickým a tehdy napsali píseň Až mi moje milá bude

padesát. Botafogo ji Honzovi k padesátinám věnovalo a nezapomnělo ani na „hnusný dárek“, nikoliv umělohmotný krb (který ve své době neměl konkurenci), ale umělé cosi, co pojmenovali jako tužka a notes a dá se využít i jako hudební nástroj pro latinskoamerické rytmy...

Po přestávce nastoupili **Bezefšeho**. Naposledy si s nimi zazpívala zpěvačka Markéta, která na několika koncertech zastoupila maminku dvouměsíčního Filípka Radku Geigerovou. Bezefšeho opět v plném nasazení rozdávali energii směrem do hlediště, odkud si vytáhli i bývalého hráče na bicí a zpěváka Johna Sedláčka, aby si s nimi zazpíval trabantí hit

Rim pim pim

. Než propukly gratulace, Honza Noha, který se v Bezefšeho uplatňuje jako sborista, zazpíval strhujícím způsobem spirituál

[Synu můj](#)

,

Honza Noha zahrál i na nohu

Napsal uživatel Džexna
Pondělí, 02 Listopad 2009 23:10

kde naplno rozvinul svůj pěvecký potenciál.

V následných narozeninových přáních si oslavenec vyslechl upřímná slova chvály a úcty od přítomných kapelníků, kteří si Honzy váží nejen jako výborného a tvůrčího muzikanta, ale především jako člověka, skromného, spolehlivého a vždy pozitivně naladěného. Od každé z kapel dostal po dortu s celkovým počtem svíček, a od Bezeřského pro úspěšné stoupání do další padesátky originál provazový žebřík z bubenických paliček s vypáleným mistrovským podpisem. Po slavnostním přípitku Honza všem poděkoval a jak řekl, byl dojat. :-) Jeho dárkem bylo mistrovské bubenické sólo v Žízni. Tentokrát mu Zdenál pod paličky podstrčil nohu, ne svou, ale v duchu nejhnusnějšího dárku, umělou. Noha zahrál na nohu.

Kapelník skupiny **Professor** si v gratulaci trochu sypal popel na hlavu, že nápad uspořádat Honzovu oslavu nebyl jeho a poděkoval klukům z Bezeřského. A možná, že zase Bezeřského mohou děkovat klukům z Professoru za objev Honzova sólového zpěvu. Skupina Professor připomněla především tvorbu Beatles a skladby Johna Lennona, ale v repertoáru má i další skladby ze 60. až 70 let. Když jsem asi před třemi lety Professor slyšela poprvé ve Vagonu, slavné hity rozhýbaly i mé ztuhlé klouby. I v Divadle za Plotem nenechaly v klidu zejména některé divačky. Možná, kdyby se odstrčily židličky v hledišti stranou, mohl závěr oslavy Honzových padesátin vyvrcholit velkým tanečním mejdanem.

Co říci závěrem? Ocituji slova Michala Miklána z Bezeřského, která na adresu Honzy Nohy řekl v rozhovoru Milanovi Tesařovi (*Folk & Country 3/2007*): „*Jedná se o nenápadného a velmi skromného profesionála. Do kapely přináší pohodu, obrovské (až nepochopitelné) nadšení a samozřejmě přesný rytmus. Mimořádně, nikdo z nás nepoznal, že je o generaci starší než my. Prostě nás ani nenapadlo přemýšlet nad tím. Zapadl mezi nás, jako by se nechumelilo. Až když začal vyprávět, kde všude hrál, tak nám došlo, jak velkou ctí nám je.*“

Honzo, ještě jednou, všechno nejlepší! :-)